

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele **I. V.**, proti odpůrcům: **1) Státní volební komise**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 3, **2) Ing. M. Š.**, kandidát KDU-ČSL č. 2 v Jihomoravském kraji ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaných ve dnech 2. a 3. 6. 2006, v řízení o návrhu na neplatnost volby kandidáta do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky,

t a k t o :

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 14. 6. 2006 podal u Nejvyššího správního soudu navrhovatel návrh označený jako „Stížnost“, ve kterém uvedl, že podává stížnost podle volebního zákona na poslance KDU-ČSL M. Š. Navrhovatel poukazuje na to, že tohoto poslance před volbami písemně upozornil na porušování zákona v jeho resortu, týkající se „podvodů s majetkem státu“, avšak ten na jeho upozornění nereagoval. Takové jednání považuje navrhovatel za „pohrdání zákonem a legalizaci kriminální činnosti“. Uzavírá s tím, že poslanecký mandát M. Š. je protiústavní.

Podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) za podmínek stanovených zvláštními zákony se může občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Tímto zvláštním zákonem je i zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů (dále též „volební zákon“). Podle § 87 odst. 1 tohoto zákona se podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta může domáhat ochrany u soudu každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen. Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí.

Podání navrhovatele je tak třeba podle jeho obsahu posoudit jako návrh na neplatnost volby kandidáta Ing. M. Š. ve smyslu shora citovaného ustanovení volebního zákona.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou splnění procesních náležitostí podaného návrhu a v tomto směru zjistil, že návrh byl podán včas (výsledky voleb byly Státní volební komisí vyhlášeny dne 6. 6. 2006). Dotazem u Úřadu městské části Praha 4 pak soud zjistil, že I. V., bytem P. 4, T. 32, je zapsán do stálého seznamu voličů volebního okrsku č. 167 a voličský průkaz vyřízen neměl. Vzhledem k tomu, že navrhovatel ve volební stížnosti uvedl adresu (konkrétně ulici) odlišnou od té, kterou sdělil úřad městské části, vyzval jej zdejší soud k neprodlenému vyjasnění této situace. Navrhovatel k výzvě soudu sdělil, že adresa jeho trvalého pobytu je P. 4, T. 32; tedy adresa shodná s tou, kterou uvedl Úřad městské části Praha 4. Pochybnosti o tom, zda je navrhovatel zapsán ve stálém seznamu voličů v Praze 4, tak byly odstraněny.

Podle § 87 odst. 1 volebního zákona se může navrhovatel domáhat vyslovení neplatnosti volby kandidáta – případně kandidátů (*argumentum a minus ad maiori*) pouze u těch poslanců, kteří byli voleni ve volebním okrsku, kde byl navrhovatel zapsán do stálého seznamu voličů. V daném případě je navrhovatel zapsán do stálého seznamu voličů ve volebním okrsku č. 167 v Praze 4, který patří do volebního kraje hlavní město Praha a může tedy zpochybňovat volbu všech poslanců, kteří byli v tomto volebním okrsku voleni; není však oprávněn domáhat se vyslovení neplatnosti volby kandidáta, který ve volebním okrsku č. 167 v Praze 4 nekandidoval.

V daném případě navrhovatel zpochybňuje volbu Ing. M. Š., který byl volen v Jihomoravském kraji; v hlavním městě Praze a volebním okrsku č. 167 v Praze 4, však nikoliv. Navrhovatel tedy není legitimován k tomu, aby se domáhal vyslovení neplatnosti volby Ing. M. Š., neboť ten nebyl volen v okrsku, kde byl navrhovatel zapsán do stálého seznamu voličů. Jiná situace by nastala, pokud by navrhovatel reálně uplatnil volební právo na základě zápisu ve zvláštním seznamu právě ve volebním kraji, kde by Ing. M. Š. kandidoval. V takovém případě by bylo třeba § 87 odst. 1 volebního zákona vyložit ústavně konformním způsobem tak, aby nedošlo k popření rovnosti subjektů při přístupu k soudnímu přezkumu voleb a navrhovateli právo volbu kandidáta napadnout přiznat (k tomu viz usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 10. 2004, sp. zn. II. ÚS 540/02). Takové skutkové okolnosti však v daném případě naplněny nebyly a Nejvyšší správní soud tedy nemohl posoudit předmětný návrh jinak, než jako návrh podaný osobou k tomu neoprávněnou.

Nad rámec uvedeného je však vhodné poukázat na to, že i kdyby byly procesní podmínky naplněny a návrh by tak byl věcně projednatelný, nemohl by být shledán důvodným. Podle § 87 odst. 5 volebního zákona může návrh na neplatnost volby kandidáta podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta. V daném případě navrhovatel vůbec porušení volebního zákona nenamítá, toliko je nespokojen se způsobem, jakým Ing. M. Š. vedl Ministerstvo dopravy. Takové tvrzení, navíc blíže nespecifikované, pak není způsobilé výsledek volby uvedeného kandidáta jakkoliv zvrátit.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh odmítl jako podaný osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].

Podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu